

MP Väsby i Almedalen

Jag har alltid fnyst åt detta "rosévinsjippo" som inträffar årligen i början av juli, dvs Almedalsveckan i Visby. Men i år beslutade jag mig för att lyssna till alla som lovordar fenomenet och delta för första gången – och jag måste erkänna att jag blev positivt överraskad!

Under en vecka i Visbys vackra och charmiga miljö hölls 2 300 öppna seminarier inom allt mellan himmel och jord. Från tidig morgon till kväll så fanns varje timme minst ett par stycken, ofta kanske ett halvdussin, olika seminarier som jag ville gå på. I min egenskap av både kommun- och landstingspolitiker så försökte jag bevaka områden som vård, skola, omsorg, högre utbildning och forskning. Men ibland hamnade jag på något helt annorlunda och spännande som ett seminarium ombord på en båt, om palmolja, eller i Frälsningsarméns kapell, ett samtal med författaren och debattören Göran Greider om livet och politiken, bl a utifrån religiösa aspekter.

Utöver partiledartalen så hann jag under veckan delta i 20-25 olika seminarier, många av dem med ledande experter och kända profiler inom de ämnen som avhandlades. Upplands Väsby kommun satsade ganska rejält på Almedalsveckan och man kan möjligen diskutera syftet eller värdet i det. Jag deltog på två av kommunens evenemang och hade stor behållning av det: Dels ett möte med Heliga Birgitta samt ett skolseminarium.

På onsdagskvällen, i begynnande skymning vid niotiden, så tog jag mig till Helge Ands kyrkoruin för att träffa den Heliga Birgitta och höra hur ett 700 år gammalt helgon kan påverka dagens samhällsutveckling. Ny forskning visar att Birgitta sannolikt föddes i Upplands Väsby, närmare bestämt i Fresta församling. Efter en introduktion av kommunalrådet Kristina Klempt (FP) så fick jag ta del av en mycket vacker och tankeväckande föreställning där Heliga Birgitta berättade om sitt liv och sina vägval då hon på 1300-talet kämpade för jämställdhet mellan könen, för jämlikhet t ex för utstötta prostituerade som hon tog hand om. Birgitta beskrev också hur hon avstod från att bli nunna eftersom hon insåg att hon gjorde större nytta utanför klostret. Under 17 år bodde hon i Rom och tillskrev med totalt hundra brev dåvarande påven Urban V för att få honom att flytta tillbaka till Rom från sin tillflykt i Avignon. Hon lyckades till slut.

Birgittas känslofyllda monolog kompletterades med närmast akrobatisk dans, med inslag av facklor, vilket var mycket stämningsfullt i den gamla kyrkoruinen. Efter föreställningen förklarade Johannes Wikman att kommunen, för att hedra den Heliga Birgittas minne, bl a har inrättat ett Birgitta-pris som varje år ska tilldelas en kvinna som verkat i Birgittas anda. Nomineringar kan lämnas till kommunen.

Efter den vackra föreställningen pratade jag lite med både kommunalrådet Kristina Klempt och Johannes Wikman, men framförallt så tackade jag Kajsa Franke som är projektledare för Birgitta-projektet, och som också medverkade i föreställningen. Innan jag lyckades få ett ord med Kajsa så hade hon fått uppskattande ord från flera andra åskådare, samt en inbjudan till Jönköping att ge samma föreställning för de lokala politikerna där!

Det ovanliga evenemanget i Helge Ands kyrkoruin var en skön avslutning på en i övrigt hektisk dag i Almedalen, och för att inte bryta stämningen så tog jag på hemvägen en kvällspromenad längs Visby strand. Det gav möjlighet att sortera tankar och intryck.

Nästa morgon inleddes med ett seminarium om skolan. Det var Upplands Väsby som arrangerade även detta. Seminariet hade rubriken *Var finns lösningarna för framtidens skola?* Från kommunen medverkade vår duktiga skolstrateg Per Kornhall. Det var ett givande samtal mellan skolledare,

politiker m fl om pedagogiskt ledarskap, resultatuppföljning och annat av betydelse.

Efter seminariet bytte jag några ord med kommunstyrelsens ordförande, kommunalrådet Per-Erik Kanström (M) för att diskutera vikten av politisk enighet i skolfrågorna. Det var något som lyftes fram som avgörande i seminariediskussionen. I Väsby har vi utan tvekan en stor blocköverskridande enighet om att skolan måste förbättras, men vi har kanske lite olika syn på hur det ska gå till. Från Miljöpartiets sida har vi lämnat in en motion med förslag till åtgärder och satsningar.

Det var inte bara Upplands Väsby som satsade på Almedalsveckan. Ett intressant seminarium anordnades av vår grannkommun Sigtuna, ombord på den vackra briggen Tre Kronor.

Kommunalrådet Pierre Cengiz Edstrand (MP) hade bjudit in mig till seminariet som handlade om palmolja och dess miljö-, klimat- och hälsoeffekter. Fotografen Mattias Klum (<http://www.mattiasklum.com/>) inledde med att berätta till sina vackra foton och kom sedan in på problemen med palmoljeproduktion, åtminstone ocertifierad sådan. Mattias blev synbart rörd när han visade en bild på sina barn och berättade hur han från sin 10-årige son fått den plågsamma frågan om det, när han blev lika gammal som sin pappa, skulle finnas några tigrar kvar i Indien, eller färggranna fiskar i haven. I nuläget kan det vara svårt att ge ett positivt svar på det, pga människans framfart.

Enligt uppgift så bidrar palmoljeindustrin till en allvarlig avverkning av regnskogen vilket minskar den biologiska mångfalden och ökar den globala uppvärmningen. Och som, Gunhild Stordalen, läkare och ordförande i Stordalen Foundation (<http://www.stordalenfoundation.no/EN/>), förklarade, så innehåller palmolja dessutom mättade fettsyror vilket sannolikt är negativt för hälsan.

På Pierre Cengiz Edstrands initiativ har Sigtuna kommun därför beslutat sig för att avskaffa all icke certifierad palmolja i kommunens verksamheter. För mer information om Sigtuna kommuns engagemang i frågan, se <http://hallbardestination.se/palmolja/nu-slapper-vi-statistiken/>

Det bör nämnas att det rådde lite olika meningar om hur dålig palmolja är i jämförelse med andra alternativ, men utan tvekan så är det värt att titta närmare på detta och på den egna palmoljekonsumtionen, hemma i köket, i kommunen och i landstinget.

Som avslutning måste jag naturligtvis nämna några ord om det partiledartal som vårt språkrör Gustav Fridolin höll på tisdagskvällen, som avslutning på Miljöpartiets dag (hela talet kan läsas på <http://www.mp.se/just-nu/gustav-fridolins-tal-i-almedalen>). Ett partiledartal i Almedalen bör innehålla både allvar och skämt, i lagom balans. Det är inte alla partiledare som klarar detta, men Gustav framförde med ledighet en del roliga poänger utifrån en snabb genömläsning av Almedalsveckans tjocka program, med nedslag i udda rubriker som *Big Bang Theory*.

De mest rungande applåderna fick Gustav när han mycket tydligt markerade mot de främlingsfientliga krafter som tyvärr bitit sig fast i svensk politik på riksdagsnivå. Gustav pekade också på riskerna med överdrivna effektiviseringskrav i välfärden:

”Skolans uppgift är inte att kosta så lite som möjligt, utan att lära ut så mycket som möjligt. Vårdens uppgift är inte att människor ska lämna sjukhusen snabbt, utan att de ska lämna sjukhusen friska.”

Gustavs tal avslutades med en uppfordrande men viktig fråga:

”Vi är en generation som vet enligt vilken måttstock våra barn kommer bedöma oss. Vi vet vad som är vår historiska uppgift. Klarade vi att möta klimatutmaningen, eller lämnade vi den därhän?”

Efter talet så intervjuades Gustav i direktsänd SVT Debatt. Studion var strax intill Almedalsparken så jag kunde se och lyssna på plats. Det var ett lättsamt och roligt samtal men även med allvarsamma

budskap invända såsom MP som en tydlig tredje, antirasistisk kraft i svensk politik, prioriterade satsningar på skolan samt jobb- och försvarspolitik.

Tyvärr så ges inte utrymme att beskriva mer från Almedalen så därför kan jag inte ge några intryck från kampanjen Sitt för Dawit (där jag satt isolerad i en mörk cell, som påminnelse om att Dawit Isaak suttit fängslad utan rättegång i 12 år), eller från ett klimatbils-battle där jag var med och röstade, mm, mm.

Sammanfattningsvis måste jag som sagt erkänna att jag ändrat inställning till Almedalsveckan. Det är ett unikt tillfälle, egentligen för vem som helst, att få en kompetensutveckling och skapa nya kontakter inom politik, näringsliv, demokrati, religion, kultur mm. Visst förekommer det också en hel del mingel på kvällarna, men under min vistelse så såg jag aldrig några stökigheter, utan bara glada, vänliga människor. Den enda negativa utvecklingen tycks vara att boendet under Almedalsveckan blir allt dyrare för varje år, utifrån marknadskrafternas logik om tillgång och efterfrågan. I värsta fall kan det innebära att detta demokratifenomen krymper till en tummelplats endast för de resursstarka, framförallt större företag. Det vore olyckligt. Det som gör Almedalsveckan så fantastisk är att man bara genom att korsa Donners plats, kan se partiledare och ministrar, företagsledare och journalister i en salig blandning tillsammans med vanliga samhällsmedborgare. Det är en fin bild av svensk demokrati som vi bör vara rädda om.

Michel Silvestri, regionombud MP Upplands Väsby
Ledamot av Styrelsen för Väsby Valfärd
Ledamot av landstingets forskningsberedning